

PROBLEME COMUNE ÎN CHESTIONARELE ALR I ȘI ALR II

Editarea chestionarelor ALR II (1988) și ALR I (1989) însoțite, fiecare, de câte un indice al problemelor anchetate, oferă, dincolo de facilitățile legate de consultarea materialului atlasului, posibilitatea unei cunoașteri corecte și exacte a inventarului „întrebărilor”, a unei evaluări din diverse puncte de vedere a bogăției datelor (programate și neprogramate) din cele două chestionare și favorizează studierea raporturilor dintre ele. Acest ultim aspect merită încă să fie urmărit, cu atât mai mult cu cât istoricul alcătuirii celor două chestionare, atât cât ne este el cunoscut, evidențiază un drum deloc lipsit de sinuozități.

În prefața la ALR I/1 Sextil Pușcariu, lingvistul care a inițiat și a condus lucrările atlasului, relatează că la început i s-a încredințat lui Sever Pop alcătuirea unui chestionar care „a fost discutat cu de-amănuntul de membrii Muzeului [Limbi Române] în 11 ședințe și completat mai ales cu chestiuni care aveau să scoată în evidență specificul românesc. În urma acestor adevărate chestionare a ieșit atât de bogat, încât unui singur anchetator i-ar fi trebuit prea mult timp ca să-l termine într-un număr destul de mare de puncte. De aceea am conceput planul *să facem simultan două anchete, cu doi anchetatori și cu două chestionare diferite, în puncte diferite.*

Din redacția primă a chestionarului au fost scoase deci chestiunile prea speciale și au fost păstrate mai ales cele ce se raportau la noțiuni cunoscute de oricine [...].

Restul chestiunilor a format baza celui de-al doilea chestionar, «dezvoltat», pe care l-a completat D-l Emil Petrovici cu întrebări referitoare la terminologia specială a celor mai diferite aspecte ale vieții de la țară și a realităților românești” (p. 8).

Și tot Sextil Pușcariu precizează, de data aceasta în prefața la ALR II/I, că „uneori au fost trecute intenționat câteva chestiuni din ALR I și în ALR II” (p. III) și-și ilustrează afirmația prin trei exemple pe care Ion Mării, într-un articol apărut în 1989¹, le comentează, arătând că două dintre ele „nu sunt bine alese”, nereprezentând „o identitate problematică” (p. 142). Ocupându-se, în prima

¹ ALR - Din însemnările unui redactor (VI): probleme (= întrebări) lexicale suplimentate în ancheta ALR II, în CL, XXXIV, 1989, nr. 2, p. 141-146.

parte a acestui articol, și de existența unor probleme comune în cele două chestionare, apărute ca urmare a faptului că pe parcursul anchetei pentru ALR II Emil Petrovici, determinat de specificul chestionarului său, a introdus suplimentar numeroase noi probleme, menite să-i faciliteze desfășurarea anchetei, Ion Mării subliniază importanța unei studieri amănunțite a lor: „Prezența în număr atât de mare a unor probleme documentate în ambele anchete permite, desigur, realizarea și a unor hărți (sau MN-uri) lexicale onomasiologice (neinterpretative și/sau interpretative) cu o rețea de puncte mult mai deasă, hărți (sau MN-uri) care, prin compararea (pe care, până în prezent, nimeni nu a realizat-o) răspunsurilor înregistrate, pentru aceeași problemă, de către doi anchetatori din localități diferite, dobândesc o semnificație deosebită din punct de vedere metodologic, constituind, într-un fel, și un extraordinar examen practic al anchetei cu chestionar, al documentării aceleiași probleme lexicale de către doi anchetatori, în localități învecinate, al notației fonetice impresioniste etc.” (p. 144).

Lectura paralelă a *Indicilor* permite un inventar al problemelor comune celor două chestionare; chiar și fără o statistică riguroasă, este limpede că ele nu sunt doar „câteva”. Existența lor are, credem, motivații variate.

Astfel, se evidențiază faptul că și în *Chestionarul ALR I* există un număr, e drept, relativ mic, de probleme suplimentate, dintre care unele au fost programate spre documentare și în *Chestionarul ALR II*.

Iată câteva exemple: cheștiunea [149] „bătătură la degete” a fost suplimentată, din a 27-a localitate anchetată, cu „bătătură în talpă”, identică cu problema [2253] din ALR II (= „bătătură în talpă”); din a 70-a localitate anchetată, cheștiunii [187] „seară” i s-a adăugat și o întrebare pentru „noapte”, problemă urmărită în ALR II sub nr. [2374]; sub numărul [1258], cheștiunarul ALR I, în afară de „eu tremur de frig”, înregistrează, din a 72-a localitate anchetată, și „clănțnesc dinții din gură”, problemă similară cu cheștiunea [2119] din ALR II („îmi clănțnesc dinții de frig”); începând cu a 80-a localitate anchetată, sub cheștiunea [1300] „traistă”, s-a introdus și „vătale”, care figurează și în ALR II, sub numărul [5915] „vatale, brâgle”; cheștiunea [5693] „hoare (păseri de curte)” din ALR II a fost dublată prin introducerea în cheștiunarul ALR I [993], pe lângă întrebarea pentru „găină, pl.”, și a problemei „hoară (colectiv)”, și anume din a 46-a localitate anchetată.

Asemenea situații trebuie analizate atent; nu pot fi considerate ca fiind pe același plan probleme ca „mă doare la inimă” (suplimentată la cheștiunea [122] „inimă” din ALR I) și „mă doare la inimă (să arate unde)” de sub nr. [2204] din *Chestionarul ALR II*.

Dacă ar fi să se caute o motivare și pentru suplimentările introduse de Sever Pop, atunci, în mod evident, ea nu poate fi aceeași pentru ambii anchetatori ai ALR. *Chestionarul ALR I* cuprinde spre documentare onomasiologică mai ales

noțiuni generale, pentru care interogarea era mai simplu de realizat. Aici nu mai poate fi vorba de stringențele impuse lui Emil Petrovici de metodologia anchetării, determinate de specificul chestionarului (neputându-se formula o întrebare pentru specie / parte fără a se face apel la gen / întreg; vezi Ion Mării, *art. cit.*, p. 143). Chiar și din exemplele date mai sus se observă că relația dintre chestiunea programată inițial și cea introdusă suplimentar nu mai este totdeauna atât de direct motivată ca în cazul ALR II, explicațiile care s-ar putea da părănd a fi diferite de la un caz la altul. Uneori, chiar felul în care a putut fi formulată întrebarea pare să fi dus la răspunsuri care să genereze interesul pentru problema suplimentată, ca în cazul chestiunii [1258]; alteori, e posibil ca informatorii să fi oferit date suplimentare care să fi stârnit curiozitatea anchetatorului pentru problema înrudită semantic (vezi chestiunea [149]) sau ca modul în care a fost pusă întrebarea să fi dus la o repetată decodificare neașteptată, care să fi atras atenția și să fi determinat suplimentarea (vezi chestiunea [187]).

Dacă pentru asemenea situații putem face doar supoziții, știm cu siguranță, cel puțin dintr-un exemplu, cum s-a luat hotărârea introducerii în *Chestionarul ALR I*, pe parcursul anchetei, a unor probleme noi, sub poziții distincte.

În articolul *L'Atlas linguistique de la Roumanie* S. Pop arată: „On a pensé qu'il n'était pas nécessaire de mettre dans le questionnaire le mot *nas* «nez», parce que, selon toute vraisemblance, il est employé et prononcé de la même manière dans toutes les régions roumaines. Mais, dans les enquêtes que j'ai fait, j'ai pu observer qu'il y a une région étendue dans la partie occidentale de la Transylvanie où l'on emploie, à la place du mot *nas* «nez» le mot *nari* (pluriel du *nară* «narine»). Cette région pourrait être délimitée par une ligne allant de Satu Mare vers Baia Mare–Cluj–Beiuș–Arad. Aussi cette question, et d'autre encore, ont-elles été introduites plus tard dans le questionnaire”².

Această problemă, care apare în *Chestionarul ALR I* sub poziția [1961], este urmărită și în ALR II, unde figurează în chestionar sub nr. [2035]. Nu știm câte din chestiunile comune cu ALR II au fost introduse în *Chestionarul ALR I* ulterior, dar atrage atenția faptul că există cinci poziții, și anume [1956] „cu ce te ștergi pe față?”, [1957] „măduvă”, [1958] „brăcinar de ață la izmene”, [1959] „toate hainele de pe om cu o vorbă” și [1960] „leagăn (cum este?)” în dreptul cărora se precizează că au fost introduse începând cu a 6-a (doar chestiunea [1958] cu a 5-a) localitate anchetată. Noțiunile de sub trei dintre ele, și anume [1956], [1958] și [1960] sunt urmărite și în *Chestionarul ALR II*: [5952] „prosop, șervet”, [3313] „ața cu care își leagă izmenele” și [2657] „leagăn” (fără a se cere însă și descrierea obiectului). De remarcat că celor cinci chestiuni de mai sus le urmează, ca poziție, dar fără nici o mențiune, tocmai „nas”, despre care am aflat cu certitudine că s-a introdus ulterior. Problemele care sunt grupate

² RLR, IX, 1933, p. 89-90.

sub întrebările următoare, între [1962] și [2002], sunt din sfere semantice foarte diferite. Ceea ce atrage atenția este faptul că, aproape fără excepție, ele își găsesc corespondent în *Chestionarul ALR II*, chiar dacă într-o formulare relativ identică (de fapt, noi nu știm exact *cum* s-a întrebat): [1962] „eu strănut” – [2050] „omul strănută”; [1965] „eu vărs, vomez” – [2107] „vărs (borâsc, vom)”; [1966] „dulce” – [2110] „dulce”; [1967] „dinții strepezesc” – [2120] „dinții, când mănânci mult acru, se... strepezesc”; [1968] „omușor” – [2129] „omușor”; [1969] „eu azvârlu” – [2226] „azvârlu”; [1971] „eu fug (cur, alerg)” – [2236] „cu picioarele alerg”; [1972] „sar” – [2237] „cu picioarele sar”; [1974] „slab, fără putere” – [2272] „slab = fără putere”; [1985] „haine noi” – [4405] „haine noi”; [1990] „strâmt” – [3478] „strâmt”; [1994] „s-a spart paharul” – [4403] „(blidul, paharul) se sparge”; [1995] „euucid (sensul)” – [3596] „ucide și ce înseamnă”; [1997] „eu fac focul dimineața” – [3856] „fac focul”; [1998] „zale la lanț” – [3948] „za (la lanț), pl.”; [1999] „furculiță” – [3948] „furculiță, pl.”; [2000] „lături (hâlbe la porci)” – [4121] „lături”.

Factura diversă a problemelor dintre pozițiile [1962] și [2002], plasarea lor după chestiuni despre care știm sigur că au fost introduse pe parcursul anchetei și gruparea lor înainte de capitolul „verb” par motive suficiente pentru a crede că și ele au fost adăugate ulterior. De ce tocmai acestea își găsesc corespondent, în marea lor majoritate, în *Chestionarul ALR II*, nu știm; e greu însă de presupus că în situația în care, așa cum preciza Sever Pop, aproape parafrazându-l pe Sextil Pușcariu, „Le questionnaire a été discuté chapitre par chapitre dans plusieurs séances du Musée de la langue roumaine et en même temps a été complété par des termes importants en usage dans les diverses régions” (*art. cit.*, p. 90), ar fi putut trece neobservată o dublare atât de frecventă a unor probleme grupate, deci ușor de controlat. Să mai ținem seamă și de faptul că Sextil Pușcariu, într-una din cunoscutele-i rubrici *Pe marginea cărților*³, menționează că anchetatorii ALR își programau munca de teren în așa fel, încât să poată participa la ședințele de comunicări de marțea ale Muzeului Limbii Române, ședințe în care își expuneau toate problemele ivite în cursul anchetelor.

Mai există, cum a precizat Sextil Pușcariu în prefața deja citată a ALR II/I, și un set de probleme programate de la început pentru a fi comune celor două chestionare. La ele se referă și Sever Pop, dar fără a preciza vreuna: „Les enquêteurs ont laissé subsister à dessein quelques questions identiques pour connaître certains termes sur un réseau plus étendu” (*art. cit.*, p. 91).

O deducere a acestui gen de probleme comune pe baza unor argumente cum ar fi poziția în chestionare și încadrarea în capitolele corespunzătoare este departe de a oferi certitudini. Cu rezervele pe care le impune o astfel de operație, remarcăm că problemele comune pasibile de a se încadra într-o asemenea

³ DR, VI, 1931, p. 506.

categoria nu sunt doar „câteva”. Ele sunt, de obicei, onomasiologice, dar nu lipsesc nici întrebările terminologice (și semasiologice) sau morfologice. Cu titlu de exemplu, menționăm: „copilul care suga (sugaci)” ALR I [83] – „copil de față = cocuță” ALR II [2654]; „eu scrâșnesc din dinți (când mi-e ciudă rău pe cineva)” ALR I [91] – „scrâșnesc din dinți” ALR II [2118]; „*zdăriu* de iese sânge” ALR I [136b] – „cu unghiile *zgării*” ALR II [2189]; „porumb (cucuruz), pl.” ALR I [900] – „porumb” ALR II [5122]; „știulete” ALR I [903] – „drugă, știulete, porumb (păpușă dezvoltată)” ALR II [5144]; „pănuși” ALR I [904] – „frunze, pene” ALR II [5145]; „eu mănânc, mănânci, mănâncă, mănânc, mănâcați, mănâncă” ALR I [78] – „mănânc, mănânc (1-6)” ALR II [4542]; „el a început să mănânce” ALR I [79] – „să mănânce” ALR II [4543]; „zară (la ce se zice?)” ALR I [1820] – „zară (sens)” ALR II [5430].

Fără îndoială, multe probleme onomasiologice pot fi de asemenea exploatare ca fiind comune celor două chestionare, ca urmare a formulării în ALR II a „întrebării” pentru noțiunile de detaliu prin sintagme în care figurează și termenul care exprimă noțiunea generală, ca de exemplu „deget” ALR I [131] – „degetul mare” ALR II [2184], „degetul arătător” ALR II [2185], „degetul mijlociu” ALR II [2186], „degetul inelar” ALR II [2187], „degetul mic” ALR II [2188]⁴.

Mai există și categoria problemelor urmărite în contexte mai largi, din care fiecare termen, în măsura în care este înregistrat, poate fi exploatat implicit comparativ cu material din celălalt atlas, ca de exemplu „subsuoară, pl.” ALR I [106] – „subsuori *mă gădil*” ALR II [2193]. Dar și aici, între ceea ce s-a programat și ceea ce s-a realizat efectiv, prin anchetă, pot exista diferențe adesea marcante, asupra cărora S. Pop a atras atenția specificând că, alături de exemple facile ca „*Ion e foarte deștept*” (= chestiunea [247] din ALR I), se înregistrează și propoziții care „sous la forme où elles sont rédigées, ne sont pas adaptées au patois du village [...]”. L'enquêteur enregistre souvent une phrase qui n'a pas de rapport avec celle du questionnaire, preuve évidente que la phrase de la langue littéraire n'a pas, dans le patois, de correspondant exact⁵. Acesta este un avertisment pentru cei care, utilizând materialul ALR, pun fără discernământ semnul egalității între problema formulată în chestionar și un răspuns notat pe fișă, aspect asupra căruia Ion Mării, cel mai bun cunoscător al materialului ALR, a atras atenția de multe ori.

Tocmai datorită acestor deosebiri, menționăm că semnalările făcute aici se bazează pe ceea ce s-a formulat în chestionar și nu pe ceea ce s-a realizat în anchetă ori s-a exploatat, selectiv, pentru publicare. Interesul s-a concentrat în

⁴ Vezi exemple la I. Mării, *art. cit.*, p. 143-144.

⁵ *Art. cit.*, p. 97. Ideea anchetării în context este reluată de S. Pop și ilustrată cu exemple și în articolul *Cu prilejul „Buletinului Atlasului Lingvistic Italian”*, în DR, VIII, 1936, p. 168, nota 2.

principal asupra alcătuirii chestionarelor și a evaluării (cantitative) a problemelor lor comune. Insistența cu care S. Pușcariu și S. Pop au revenit asupra alcătuirii chestionarelor, a discutării lor (ca și a problemelor ivite în cursul anchetelor) în ședințele Muzeului, în permanentele contacte dintre conducătorul lucrării și cei doi anchetatori, arată importanța care s-a acordat acestei operații și vine în sprijinul părerii că problemele comune celor două chestionare nu sunt, cel puțin în marea lor majoritate, întâmplătoare. Fără îndoială că și frecvențele drumuri comune și întâlniri pe teren ale celor doi anchetatori, așa cum rezultă ele din *Jurnalul* lui S. Pop, au fost prilej pentru discutarea unor asemenea preocupări.

Faptul că dorința de a se obține un material cât mai bogat a fost permanent dublată de sentimentul necesității unui control răzbate și din ideea reluării unor probleme chiar în interiorul aceluiași chestionar: „Le questionnaire de l'ALR présente aussi quelques questions répétées deux fois, qu'on a maintenues avec intention, mais à une grande distance l'une de l'autre. Elles permettent au linguiste de constater si le sujet a donné plus tard le même mot et l'a prononcé de la même façon. Telles sont les questions: *soage* «malaxer, faire de la pâte» (1669 et 1847), *albină* „abeille” (1699 et 1886) etc.”⁶.

Și în existența unui număr mare de probleme comune celor două chestionare trebuie văzută urmărirea unui control, dar și a realizării, sub unul dintre aspecte – acela al numărului de puncte anchetate – a principiului complementarității celor două atlase „care se întregesc unul pe altul” și „formează împreună Atlasul lingvistic român”, operă care „datorește tot atât de mult unuia cât și celuilalt dintre cei doi colaboratori” (S. Pușcariu, [*Prefața*] la ALR II/I, p. III).

Institutul de Lingvistică și Istorie Literară
„Sextil Pușcariu”
Cluj-Napoca, str. Emil Racoviță, 21

⁶ S. Pop, *art. cit.*, p. 98. În realitate, în *Chestionarul ALR I* problemele sunt formulate: „Eu sog pâinea (sensul)” sub chestiunea [775] și „Eu sog pâinea (a-i da o formă)” sub [1847], (numai pentru „albină” problema fiind identică sub ambele chestiuni). Pentru nonidentitatea celor două „întrebări”, vezi I. Mării, *art. cit.*, p. 142.

De remarcat că atât „a soage” cât și „albină” sunt urmărite și cu *Chestionarul ALR II* (pozițiile [3996], respectiv [5458]).

Interesant este faptul că în exemplele date pentru a ilustra problemele comune celor două anchete nici S. Pușcariu, nici S. Pop n-au ținut seamă de diferența dintre tipul de întrebări terminologice și cele onomasiologice, deși în alcătuirea chestionarelor se constată o practică frecventă de urmărire a unui raport între cele două tipuri. Numai așa se poate explica că ALR I [1772] programează „cârlan și ce înseamnă”, iar ALR II [5332] „cârlană”; ALR I [411] „livadă și ce înseamnă” – ALR II [6061] „livadă”; ALR I [1776] „mioară și ce înseamnă” – ALR II [5333] „mioară”; ALR I [938] „nutreț și ce înseamnă” – ALR II [5245] „nutreț”; ALR I [776] „plăcintă și ce înseamnă” – ALR II [3031] „plăcintă”. Și numărul exemplelor poate fi sporit.